

των συναδέλφων του συνεβούλευσαν αὐτῷ νὰ περιορισθῆ ἐκπληρῶν τὴν μόνον ἐργασίαν, ὅση ἀρκεῖ εἰς τρεῖς ἡμέρας ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τοσοῦτος ἦτο ὁ ζήλος τοῦ Βρούχαμ πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἥτις ἐγένετο παλαιὰ αὐτοῦ ἔξι, ὥστε οὐδεὶς κόπος τῷ ἐφάνετο υπερβολικὸς, καὶ τοσαύτη ἡ τάσις πρὸς τὴν τελειότητα, ὥστε ἐλέχθη περὶ αὐτοῦ ὅτι, ἐὰν ἦτο ἀπλοῦς κατασκευαστὴς ὑποδημάτων, δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῆ πρὶν ἢ κατασταθῆ ὁ πρῶτος σκυτοτόμος τῆς Ἀγγλίας.

ΤΟ ΛΑΡΔΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΣΡΑΕΛΗ

Ἐν μιᾷ τῶν πολυκρίθμων βιογραφιῶν τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ—Διτραέλη—, ἃς ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐδημοσίευσαν αἱ ἐφημερίδες, εὐρίσκωμεν τὸ ἀκόλουθον περιεργότατον ἀνέκδοτον τοῦ βίου τοῦ περιωνύμου Ἀγγλοῦ πολιτικοῦ.

Ὁ Διτραέλης δὲν ἦτο μόνον μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ καὶ σὺζυγος ἐξαιρετος. Ἐξ ἄλλου ἢ κυρία Διτραέλη ἦτο πρότυπον ἀγαθῆς συζύγου. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Ἀγγλίαν δὲν ὑπῆρχεν ἀνδρῶν ζῶν ἐν πληρεστέρᾳ ὁμοφροσύνῃ καὶ ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ.

Εἰς κοινότητα τινὰ τῆς κομητείας Essex, τὴν Dunmow, ἔθος ὑπάρχει νὰ ἀπονέμεται κατὰ πᾶν ἔτος δημοτελῶς καὶ ἐπισήμως τεμάχιον *Λαρδίον* (χοιρείου λίπους) εἰς τὸ ἀνδρῶν ζῶν ἐκεῖνο, ὑπερῆξεν ἐν πληρεστάτῃ συμπνοίᾳ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

Τὸ ζεῦγος, ὑπερῆξεν ἀξιοθῆ τοῦ βραβείου, δυνάμει ἐπὶ τῆς ἀγίας Γραφῆς ἐμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Dunmow, ὅτι ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος οὐδεμίαν οὐδέποτε συζυγικὴν ἔρις διεστάραξε τὴν οἰκιακὴν εἰρήνην.

Πρὸ τινῶν δ' ἔτων ὁ κ. Διτραέλης παρουσιάσθη μετὰ τῆς συζύγου του εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Dunmow, ἵνα ἀπαιτήτῃ τὸν ἀμοιβὴν τῆς ἐπὶ ὅλον ἔτος ὑπομονῆς καὶ ἀμοιβαίας συγκαταβάσεως. Ἐλαβε δὲ τὸ *Λαρδίον* μὲ ὅλας τὰς ἐπιζομένους διατυπώσεις. Τὸ βραβεύμενον ζεῦγος ὀφείλει νὰ γονυπετήσῃ ἐπὶ δύο δέξυτμήτων λίθων ὅπως ὁμοίῃ τὸν ἄρκον, καὶ νὰ μείνῃ οὕτω καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς προσλαλίας τοῦ ἱερέως. Τὴν υποχρέωσιν ταύτην ἐτήρησαν θρησκευτικῶς ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Διτραέλη, κατόπιν δὲ ἐγερθέντες καὶ συμπλέξαντες τοὺς βραχίονας ἐπέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστείης καὶ ἀλλοκότου πομπῆς, ὅφ' ἦς συνοδεύεται πάντοτε ἡ τελετὴ ἐκείνη.

Ἐὰν παρόμοιον ἔθος ἐπεκράτει καὶ ἐν Ἑλλάδι, θὰ ὑπῆρχον ἄρα γε πολλὰ ἀνδρῶν ζῶν δυνάμενα νὰ διεκδικήσωσι τὸ *Λαρδίον*, ὑπερῆξεν ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Διτραέλην;

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡρωτάτω καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, πῶς συνέβη τὸ ὅτι ὑποψήφιοι τινες διδάκτορες ἀμαθεῖς ἔτυχον ὄχι κακῆς ὑποδοχῆς παρ' αὐτῷ.

— Διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιστήμων, ὅτι οἱ ἀμαθεῖς αὐτοὶ διδάκτορες εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀκολούθως μᾶς προσκαλοῦσιν εἰς τὰ συμβούλια!

* *

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Δικαστῆς. Πῶς ἐτόλμησες νὰ σπάσης τὴν νύκτα τὴν κλειδαριάν;

Κατηγορούμενος. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε δικαστῆ, ἀλλὰ τὴν παρελθούσαν φορὰν μ' ἐπετιμήσατε ὅτι ἐκλεψα ἐν σταθερᾷ μεσημβρία, τῶρα δὲ μὲ κατηγορεῖτε ὅτι ἔκαμα τὴν πράξιν τὴν νύκτα. Πότε λοιπὸν πρέπει νὰ ἐργάζεται τις;

* *

Ἡ μικρὰ Νίνα, τιμωρηθεῖσα διὰ σφάλμα τῆς, ξεκωφαίνει ὅλον τὸ σπῆτι μὲ τὰς φωνὰς τῆς.

— Θὰ σωπάσης; τῆς λέγει ἡ μήτηρ τῆς.

— Ὁχι, ὄχι, δὲν θὰ σωπάσω.

— Ἄ, δὲν σωπαίνεις! τῶρα βλέπεις τί ζύλο θὰ φάγῃ ἡ κόκκα σου; . . .

Ἐν τῷ ἄμα ἡ Νίνα ἔμεινεν ἀναυδος.

* *

Ῥωσικαὶ παροιμίαι :

Οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ προσκαλοῦσι τὸ ψεῦδος εἰς τὸ τραπέζι των.

Ἐπάρχει μεγάλη πειθὴ εἰς ἕν χρυσοῦν ξούλιον.

Εἰς πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι φέρουν ταινίαν εἰς τὸ στήθος, θὰ ἤρμοζε μᾶλλον βρόχος εἰς τὸν λαιμὸν.

Ἡ γλῶσσα τῶν γυναικῶν ἐπροξένησε πολλὰς καὶ τὸν θάνατον ἀνδρῶν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ πολιτεία, τὸ καλλιτέχνημα τοῦτο τοῦ λελογισμοῦ οὐ ἐγωῖσμοῦ, τὸ σύνολον ὄλων τῶν ἀτομικῶν ἐγωῖσμων, ἔθετο τὰ δίκαια ἐκάστου εἰς χεῖρας ἐξουσίας πολὺ ἀνωτέρας τῆς τοῦ ἀτόμου, ἥτις ἐξαναγκάζει τοῦτο νὰ σέβεται τὰ δίκαια τῶν ὁμοίων του. Οὕτω δὲ καθιέρωθη ὁ ἄμετρος ἐγωῖσμός σχεδὸν πάντων, ἡ κακία τῶν πολλῶν, ἡ ἀγριότης τῶν ὀλίγων, καὶ οὕτως ὁ καταναγκασμός ἐπήνεγκεν ἀπατηλὴν τινὰ τάξιν. Εὐθὺς ὁμοῦ ὡς ἡ προστατευτικὴ δύναμις τῆς πολιτείας ἐκλίπη ἢ παραλύθη, ἀναφαίνονται ἐν πλήρει ἡμέρᾳ πᾶσαι αἱ ἀκόρεστοι ὀρέξεις τοῦ ἀνθρώπου, τὸ φιλάρπαγον καὶ ἀπληστον αὐτοῦ, ἡ ὑπερὰ φιλαργυρία, ἡ κεκορυμμένη κίβδηλεια, ἡ κακία, ἡ ἀπιστία, καὶ τότε ὀπισθοχωροῦμεν, βάλλομεν ὀρέξιας κραυγὰς, ὡς προσκρούσαντες εἰς ἄγνωστον τέως τέρας. Ἐν τούτοις ἄνευ τῆς ἀντιστάσεως τῶν νόμων, ἄνευ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ ἀπαραιτήτων ὄντων, τὰ πάθη ἐκεῖνα ἤθελον θριαμβεῦσι καθ' ἐκάστην. Πρέπει ν' ἀναγνώσῃ τις τὰς διασήμεους δίκαιας, τὴν ἱστορίαν τῶν χρόνων τῆς ἀναρχίας, ὅπως ἴδῃ τί κρύπτεται εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀνθρώπου, ποῖαν ἀξίαν ἔχει ἡ ἠθικὴ του. Αἱ μυριάδες τῶν ὄντων, αἱ πρὸ τῶν ὀφθαλ-